

ĐẠI SỨ QUÁN HỢP CHỨNG QUỐC HOA KỲ

Phòng Thông tin - Văn hoá

Tầng 3, Rose Garden Tower, 6 Ngọc Khánh

Hà Nội, Việt Nam

(84-4) 831-4580 -- Fax: (84-4) 831-4601

TẠP CHÍ ĐIỆN TỬ CỦA BỘ NGOẠI GIAO MỸ
CHƯƠNG TRÌNH NGHỊ SỰ CHÍNH SÁCH ĐỐI NGOẠI CỦA MỸ, 3/2001
AN NINH QUỐC GIA CỦA MỸ: CHÍNH QUYỀN BUSH

THÁCH THỨC QUỐC PHÒNG CỦA MỸ: HÒA BÌNH TRONG NGHỊCH LÝ
Phát biểu của Bộ trưởng Quốc phòng Donal Rumsfeld về các vấn đề quốc phòng chủ chốt

Bộ trưởng Quốc phòng Donal Rumsfeld trong buổi lễ nhậm chức ở Lầu năm góc ngày 26 tháng 1 đã nói: " Chúng ta đang hưởng hòa bình trong nghịch lý. Giờ đây chúng ta được an toàn trước mối đe dọa của chiến tranh hạt nhân hơn bất cứ thời điểm nào kể từ buổi bình minh của thời đại nguyên tử. Thế nhưng chúng ta lại dễ bị tổn thương hơn trước những vụ đặt bom, trước những kẻ khủng bố không gian điều khiển, trước tình trạng bạo lực bừa bãi của một chế độ ngoài vòng pháp luật". Donal Rumsfeld trở thành Bộ trưởng quốc phòng thứ 21 vào ngày 22 tháng 1 và đã từng giữ chức vụ này từ 1975 đến 1977 dưới chính quyền Ford. Dưới đây là trích dẫn từ các bài phát biểu mới đây của Bộ trưởng Donal Rumsfeld, phản ánh quan điểm của ông về những vấn đề an ninh quốc gia mà chính quyền của tổng thống George Bush phải đối mặt trong năm đầu ở cương vị này.

Mục tiêu quốc phòng

Tổng thống Bush nhậm chức với ba mục tiêu là tăng cường lòng tin đối với quân đội Mỹ, bảo vệ nhân dân Mỹ trước sự tấn công và đe dọa khủng bố, và xây dựng một quân đội tận dụng được công nghệ mới hiện đại để đối phó với những mối đe dọa mới của thế kỷ này.

Đạt được những mục tiêu này là vấn đề của sứ mệnh cũng như ý thức của bản thân chúng ta. Một trong những ý nghĩ cần phải chấn chỉnh đó là cho rằng ở mọi nơi, mọi lúc việc gì đến tay chúng ta cũng phải làm. Nhưng lại có suy nghĩ cho rằng chúng ta không thể hoặc không cần hành động, bởi vì thế giới đang thay đổi; rằng chúng ta đang trong thời kỳ chuyển tiếp từ Chiến tranh lạnh sang một kỷ nguyên mới, dù cho nó như thế nào đi chăng nữa và rằng chúng ta có thể đợi chờ cho đến khi mọi thứ được dàn xếp và giải quyết phần nào.

Nhưng đối với tôi dường như tình trạng thay đổi trên thế giới mà chúng ta thấy rất có thể là một nguyên trạng mới. Có thể không phải chúng ta đang ở trong giai đoạn chuyển tiếp tới một cái gì đó tiếp sau Chiến tranh lạnh mà chúng ta đang ở trong giai đoạn của sự thay đổi liên tục. Nếu vậy chúng ta càng nhận thức được thực tế đó sớm chừng nào thì chúng ta càng làm cho đất nước và nhân dân ta an toàn và đảm bảo như họ cần được hưởng trong môi trường an ninh quốc gia mới sớm chừng ấy.

Phát biểu trong buổi lễ nhậm chức chính thức ở Lầu năm góc, 26/1/2001

Mục tiêu chính của quốc phòng

Tôi lên kế hoạch theo đuổi năm mục tiêu chính, thực hiện các chính sách và xác định các nguồn lực cần thiết để đạt được những mục tiêu đó:

Thứ nhất, chúng ta cần sáng tạo và duy trì sự ngăn chặn, phù hợp với môi trường an ninh hiện nay - một môi trường an ninh quốc gia mới.

Việc phổ biến vũ khí hủy diệt hàng loạt và những phương tiện chuyên chở chúng đang ngày càng trở thành một thực tế mà trước hết cần phải được nhận thức và giải quyết. Mặc dù cố gắng ngăn chặn hơn nữa tình trạng phổ biến loại vũ khí này là vô cùng quan trọng, song một nước nào đó vẫn có thể có được vũ khí hủy diệt hàng loạt và tên lửa. Bởi vậy, thay đổi có tính chất quyết định trong chính sách này là phải hạn chế nguồn đầu tư của những kẻ thù tiềm tàng cho vũ khí hủy diệt hàng loạt và hệ thống chuyên chở chúng.

Trong một thế giới có những mối đe dọa nhỏ hơn nhưng ở khía cạnh nào đó lại nguy hiểm hơn, khả năng tự bảo vệ và bảo vệ được bạn bè của chúng ta chống lại những cuộc tấn công bằng tên lửa và các vũ khí khủng bố khác có thể giúp tăng cường can thiệp kịp thời và cung cấp vũ khí quan trọng nhằm ngăn chặn khả năng trả đũa đơn thuần.

Hơn thế nữa, khả năng bảo vệ lực lượng là vô cùng quan trọng bởi vì nó cho phép chúng ta có quyền tự do hành động trong một cuộc khủng hoảng. Để đạt mục tiêu này, cần phải có hệ thống phòng thủ tên lửa hiệu quả với chi phí thấp nhất mà công nghệ hiện đại mang lại, bởi vì chúng ta không chỉ phòng thủ trong nước mà còn bảo vệ lực lượng Mỹ ở nước ngoài và đồng minh, bạn bè của chúng ta.

Ngăn chặn hạt nhân vẫn là yếu tố quan trọng trong chính sách phòng thủ của chúng ta. Không cần phải bàn cãi về uy tín, sự an toàn, độ tin cậy và tính hiệu quả của ngăn chặn hạt nhân, nhưng chúng phải phù hợp với yêu cầu ngăn chặn trong thế kỷ 21. Ngăn chặn đáng tin cậy không chỉ đơn thuần dựa vào trừng phạt bằng trả đũa ô ạt. Thay vào đó, nó phải dựa trên sự kết hợp của khả năng tấn công hạt nhân và phòng thủ phi hạt nhân, từ đó không cho kẻ thù tiềm tàng có cơ hội đe dọa hoặc sử dụng vũ khí hủy diệt hàng loạt chống lại quân đội và đất nước chúng ta, cũng như của các đồng minh chúng ta.

Thứ hai, phải đảm bảo tư thế sẵn sàng và sự vững mạnh của các lực lượng triển khai.

Khi lực lượng Mỹ được huy động họ phải sẵn sàng đối phó với bất cứ tình huống khẩn cấp nào và duy trì các hoạt động quân sự trong thời gian kéo dài thêm khi cần thiết.

Thứ ba, khả năng chỉ huy-kiểm soát-thông tin liên lạc, tình báo, và khả năng trên không phải được hiện đại hóa để hỗ trợ những yêu cầu của thế kỷ 21.

Khi các mối đe dọa mà chúng ta phải đối mặt thay đổi, khả năng phòng thủ của chúng ta cũng cần phải phù hợp và thay đổi theo. Việc phát triển và triển khai hệ thống chỉ huy-kiểm soát-thông tin liên lạc, tình báo thực sự hiện đại có vai trò quan trọng trong sự chuyển hóa của quân đội Mỹ, và là điều không thể thiếu được đối với hiệu quả của ngoại giao.

Thứ tư, cơ sở phòng thủ Mỹ cần phải được chuyển hóa để xử lý những tình huống trong thế kỷ 21.

Quy trình phát triển hệ thống vũ khí hiện có được thiết kế cho một môi trường khác với môi trường hiện nay. Nó không đáp ứng được nhu cầu đặt ra do sự mở rộng các mối đe dọa bất thường và không tương xứng trong kỷ nguyên công nghệ phát triển như vũ bão và vũ khí được phổ biến lan tràn. Tôi sẽ đưa ra một chiến lược phát triển mới nhằm tận dụng những thành tựu công nghệ hiện đại của Mỹ để phát triển và triển khai các hệ thống vũ khí phản ánh được những yêu cầu và khả năng của thế kỷ mới.

Thứ năm, cải cách cơ cấu, tổ chức và các quy trình của Bộ Quốc phòng.

Sau khi thảo luận với Quốc hội, tôi sẽ thử nghiệm một loạt biện pháp nhằm thay đổi cơ sở quy định và điều chỉnh đối với những cản trở lớn nhất của cải cách.

Phát biểu khai mạc, Điều trần trước Ủy ban nghĩa vụ quân sự của Thượng viện, 11/1/2001

Chương trình phòng thủ tên lửa

Thế giới được gọi là hậu Chiến tranh lạnh này là một thế giới thống nhất hơn, chính vì vậy nhưng vũ khí và công nghệ có thời chỉ một số nước có thì giờ đây chúng đã được phổ biến và phổ biến lan tràn, không chỉ được phổ biến tới các nước mà còn tới cả các thực thể phi quốc gia.

Tôi tin rằng chúng ta cần nhận thức được hiệu quả của các chính sách can thiệp trong Chiến tranh lạnh, đó là sự hủy diệt lẫn nhau và khái niệm trả đũa ô ạt. Nhưng vấn đề hôm nay khác xưa. Các yêu cầu cũng khác. Chúng ta có nghĩa vụ lên kế hoạch để đối phó với những tình huống đang thay đổi này, để đảm bảo rằng chúng ta đã sẵn sàng - quan trọng nhất là ngăn không cho những kẻ hiếu chiến, thiếu suy nghĩ và liều lĩnh có những hành động hoặc đe dọa hành động.

Đối với tôi, vấn đề phòng thủ tên lửa là rất hợp lý. Những gì chúng ta biết là, với sự kết thúc của chiến tranh lạnh, công nghệ và vũ khí hủy diệt hàng loạt đã được phổ biến trên toàn cầu. Bất cứ vị tổng thống nào khi nhìn nhận trách nhiệm của mình với tư cách là vị Tổng tư lệnh cũng sẽ nói rằng một chính sách làm người Mỹ bị tổn thương thật không có ý nghĩa chút nào.

Hãy để cho không ai phải nghi ngờ: một hệ thống phòng thủ không cần phải hoàn hảo; nhưng không vì thế mà để nhân dân Mỹ hoàn toàn không được bảo vệ. Đây không phải là vấn đề kỹ thuật như vấn đề trách nhiệm của Tổng thống theo quy định của Hiến pháp. Bởi vậy, Mỹ muốn phát triển và triển khai một hệ thống tên lửa nhằm bảo vệ nhân dân và quân đội của chúng ta trước sự tấn công tên lửa đạn đạo hạn chế, và sẵn sàng giúp đỡ bạn bè và đồng minh bị đe dọa tấn công bằng tên lửa trong việc triển khai các hệ thống phòng thủ đó. Những hệ thống này sẽ không đe dọa bất cứ ai. Đó là một thực tế. Những hệ thống này không làm ai phải lo ngại, chúng sẽ trừng phạt những kẻ muốn đe dọa người khác.

Nước Mỹ không có lợi trong việc triển khai những hệ thống phòng thủ làm chia rẽ chúng ta với các bạn bè và đồng minh. Thực sự như vậy, bởi vì chúng ta có chung mối đe dọa. Nước Mỹ chỉ có lợi khi nhìn thấy bạn bè và đồng minh, cũng như những lực lượng triển khai được bảo vệ trước những cuộc tấn công và không bị tổn thương trước sự đe dọa. Chúng ta nhìn nhận đây là một cơ hội của biện pháp tập thể nhằm tăng cường an ninh cho tất cả chúng ta, chứ không phải vấn đề gây chia rẽ quan hệ.

Phát biểu tại hội thảo tại Muynich về chính sách an ninh châu Âu, 3/2/2001 và trong bài phỏng vấn của chương trình Tin tức Chủ nhật của truyền hình Fox, 11/2/2001

Phòng thủ tên lửa "quốc gia" và phòng thủ tên lửa "chiến trường"

Tôi cho rằng phòng thủ tên lửa "quốc gia" và phòng thủ tên lửa "chiến trường" là những từ không thích hợp lắm. Cái gì là "quốc gia" phụ thuộc vào nơi bạn sống và cái gì là "chiến trường" cũng phụ thuộc vào nơi bạn sống. Nước Mỹ có bạn bè, đồng minh và chúng ta gắn bó chặt chẽ với nhau. Chúng ta triển khai lực lượng trên thế giới. Lợi ích của chúng ta là nhận thức được rằng tên lửa đạn đạo là một mối đe dọa và vũ khí hủy diệt hàng loạt cũng là một mối đe dọa. Điều quan trọng là mỗi người trong chúng ta cần thấy rằng chúng ta phải có khả năng bảo vệ tài sản và đồng bào ta ở chính nơi đây, bảo vệ lực lượng triển khai của chúng ta, làm cho đồng minh của chúng ta cảm thấy an toàn ở mức độ có thể. Bởi vậy tôi không dùng những thuật ngữ này.

Họp báo tại Lầu năm góc với Tổng thư ký NATO George Robertson, 8/3/2001

Hiệp ước chống tên lửa đạn đạo (ABM)

Chúng ta đã đề nghị nhân dân xem xét vấn đề phòng thủ tên lửa mà không bị Hiệp ước chống tên lửa đạn đạo ràng buộc để xem điều gì có ý nghĩa nhất trong việc thay đổi các kế hoạch phòng thủ, trên quan điểm hiệu quả chi phí, ngày tháng triển khai và mức độ tin cậy. Chúng ta không muốn tiến hành theo cách có thể làm chia rẽ Mỹ với các đồng minh và bạn bè của mình.

Tôi không cho rằng Hiệp ước ABM có vai trò then chốt đối với sự ổn định chiến lược. Quan điểm của tôi là Chiến tranh lạnh đã qua. Hiệp ước đó do Henry Kissinger (cựu Cố vấn An ninh Quốc gia của Nixon) thiết kế, người mà cùng với nhiều người khác nữa giờ đây nhất trí rằng Hiệp ước này không còn phù hợp.

Nếu chúng ta cần có những thay đổi trong Hiệp ước ABM, chúng ta phải thông báo trong vòng sáu tháng trước khi bắt đầu quá trình sửa đổi. Nếu các bạn cần làm điều đó, các bạn phải thảo luận trước với đồng minh và bạn bè của chúng ta, đặc biệt là với Nga. Chúng ta vẫn đang thảo luận những vấn đề này nhưng chưa đi đến kết luận.

Phỏng vấn với tờ Điện tín Chủ nhật (Luân Đôn), 18/3/2001

NATO

Các nước sẵn sàng phối hợp hành động để duy trì an ninh và củng cố hòa bình. Với tư cách là cựu đại sứ ở NATO, tôi hiểu rất rõ giá trị của Liên minh này. Nó là công cụ chủ yếu để gìn giữ hòa bình ở châu Âu trong hơn 50 năm qua. Theo tôi, công bằng mà nói thì đây là liên minh quân sự thành công nhất trong lịch sử. NATO đã phát triển, mối quan hệ đối tác vì hòa bình đã được thiết lập, dẫn dắt cả châu Âu cùng tham gia tạo dựng an ninh như đã được thể hiện bởi các lực lượng phối hợp ở Bosnia và Kôsovo hiện nay.

Bản sắc an ninh phòng thủ châu Âu là một bước phát triển nữa. Các đối tác và đồng minh châu Âu của chúng ta đều biết rằng NATO là trái tim phòng thủ châu Âu. Bởi vậy, để trong tương lai vẫn có thể duy trì được những thành công của quá khứ, trước hết phải duy trì NATO như là tâm điểm của các cơ cấu an ninh châu Âu cho riêng châu Âu.

Những gì diễn ra trong nội bộ Liên minh chúng ta và những gì diễn ra với nó phải tương xứng với sức mạnh tiếp tục, tính đàn hồi và tính hiệu quả của Liên minh. Những hành động làm giảm tính hiệu quả của NATO bằng cách sao chép phiên bản phức tạp hoặc làm tổn hại đến mối liên kết xuyên Đại Tây Dương sẽ có tác động tiêu cực. Những hành động đó sẽ tạo nên những rủi ro gây bất ổn định cho Liên minh vô cùng quan trọng này. Tôi cho rằng NATO nên mở cửa cho tất cả các thành viên muốn tham gia những nỗ lực dù dưới bất cứ dưới hình thức nào nhằm xây dựng liên minh.

Chắc chắn khi số thành viên của NATO được mở rộng, ít nhất nó phải duy trì được và cuối cùng phải tăng cường được khả năng hành động hiệu quả của chúng ta. Các thành viên mới phải chia sẻ những giá trị của các nước đồng minh và sẵn sàng chia sẻ gánh nặng để đầu tư thích đáng cho an ninh, để tham gia thực sự nhằm theo đuổi những mục tiêu của chúng ta.

Vấn đề mở rộng NATO sẽ được giải quyết tại hội nghị thượng đỉnh sắp tới diễn ra vào năm 2002 - đây là một cơ hội cho các nước muốn trở thành thành viên. Theo quan điểm của tôi, tư cách thành viên trong NATO không chỉ đơn thuần là một bước trong sự phát triển của các nền dân chủ châu Âu. Các nước thành viên có một cam kết phòng thủ chung và họ phải có khả năng hành động theo cam kết đó.

Làm suy yếu NATO là chúng ta làm suy yếu châu Âu, và làm tất cả chúng ta cùng suy yếu. Chúng ta và các nước khác trong liên minh đã chung lưng đấu cật theo đuổi và gìn giữ những gì lớn lao và tốt đẹp, có một không hai trong lịch sử. Tài sản lớn nhất của chúng ta nằm trong các giá trị của chúng ta, đó là tự do, dân chủ, tôn trọng nhân quyền và pháp quyền. Và trước những rủi ro chung, chúng ta phải cùng nhau chia sẻ trách nhiệm.

Phát biểu tại Hội thảo Munich về chính sách an ninh châu Âu, 3/2/2001

Gìn giữ hòa bình

Cần đưa ra tiêu chuẩn rõ ràng đối với việc sử dụng lực lượng quân đội Mỹ trước khi tham gia các hoạt động gìn giữ hòa bình cụ thể. Cần phải có mục tiêu rõ ràng, một chiến lược cố kết nhằm đạt được những mục tiêu đó, tính khả thi, những sắp đặt chỉ huy và kiểm soát có thể chấp nhận được và một chiến lược rút lui. Tuy nhiên, khi gánh nặng chính của sự hiện diện quân đội Mỹ chuyển sang xây dựng đất nước và cơ sở hạ tầng thì quân đội Mỹ được giao những sứ mệnh không phù hợp lắm.

Trả lời trước Ủy ban quân dịch của Thượng viện cùng với điều trần, 11/1/2001

Tình báo

Chúng ta đang ở trong môi trường an ninh quốc gia mới.

Đặc điểm của môi trường an ninh mới này là:

- Có một tư tưởng lo ngại là sau khi Chiến tranh lạnh kết thúc;
- Tình trạng phổ biến công nghệ và các loại vũ khí mạnh trên thế giới;
- Kết quả của chiến tranh vùng Vịnh là một loạt mối đe dọa ít có khả năng bị ngăn chặn bằng đe dọa trả đũa hạt nhân của Mỹ;
- Những thách thức tình báo ngày càng phức tạp hơn một cách đáng kể với nhiều mục tiêu hơn và nhiều khả năng đánh lừa và phủ nhận;
- Sự phụ thuộc ngày càng gia tăng vào các thiết bị hoạt động trên không và do vậy càng tăng khả năng bị tổn thương.

Cơ quan tình báo như Bộ Quốc phòng cần phải được tổ chức lại để đối phó với môi trường an ninh mới. Giới chỉ huy quốc gia cần thông tin không chỉ đơn thuần như số tàu, tên lửa, xe tăng, máy bay mà họ cần thông tin tốt hơn về các mục đích cũng như các động cơ.

Rõ ràng là việc phổ biến vũ khí hạt nhân, vũ khí sinh học và hóa học và những phương tiện chuyên chở chúng là một mối đe dọa đối với an ninh nước Mỹ, an ninh của đồng minh và bạn bè. Chúng ta phải đảm bảo là đang đầu tư những nguồn lực thích hợp cho việc xác định những mối đe dọa mới này, kể cả những cuộc tấn công trong không gian điều khiển.

Trả lời những câu hỏi của Ủy ban quân dịch của Thượng viện cùng với điều trần, 11/1/2001

Toàn văn bằng tiếng Anh của bài viết có trên Internet tại:

<http://usinfo.state.gov/journals/itps/0301/ijpe/pj61rums.htm>